ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2023*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά ηλεκτρόδιο που εισάγεται σε φυσητήρα αερίου – Λόγος ακυρότητας – Άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 – Συστατικό σύνθετου προϊόντος»

Στην υπόθεση T-617/21,

B&Bartoni spol. s r.o., με έδρα το Dolní Cetno (Τσεχική Δημοκρατία), εκπροσωπούμενη από την E. Lachmannová, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον J. Ivanauskas,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Hypertherm, Inc., με έδρα το Hanover, New Hampshire (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον J. Day, solicitor, και τον T. de Haan, δικηγόρο,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, G. De Baere, G. Steinfatt, K. Kecsmár και S. Kingston (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

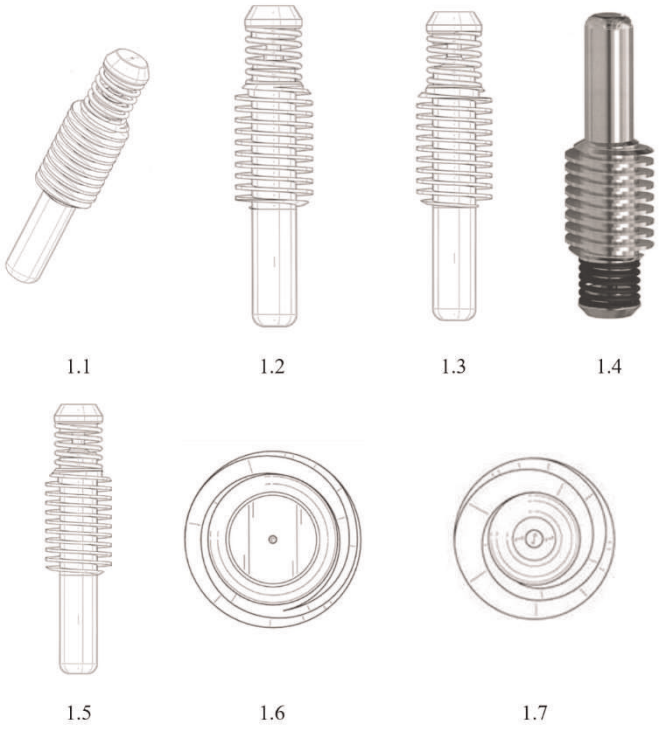
* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα B&Bartoni spol. s r.o. ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 16ης Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 2843/2019-3) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 22 Δεκεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο EUIPO αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του καταχωρισμένου υπό τον αριθμό 1292122-0001 κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος κατόπιν αίτησης που υποβλήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2011 και το οποίο απεικονίζεται ως εξής:

3 Τα προϊόντα στα οποία πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα, για το οποίο ζητείται η κήρυξη ακυρότητας, υπάγονταν στην κλάση 08.05 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσαν στην ακόλουθη περιγραφή: «Φυσητήρες αερίου για συγκόλληση (μέρος τους -)».

4 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της αίτησης κήρυξης ακυρότητας ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1), σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 και 5 του ίδιου κανονισμού.

5 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόταν, μεταξύ άλλων, στη μη τήρηση των προϋποθέσεων προστασίας κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 6/2002. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι το ηλεκτρόδιο του οποίου το κοινοτικό σχέδιο

ή υπόδειγμα προσβάλλεται συνιστούσε συστατικό σύνθετου προϊόντος, ήτοι ενός φυσητήρα που αποτελούσε τμήμα συστήματος κοπής με πλάσμα, το οποίο δεν ήταν ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος αυτού κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

6 Στις 16 Οκτωβρίου 2019, το τμήμα ακυρώσεων έκανε δεκτή την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας επί της βάσης αυτής. Κατά συνέπεια, κήρυξε άκυρο το επίμαχο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα.

7 Στις 13 Δεκεμβρίου 2019, η παρεμβαίνουσα, Hypertherm, Inc., άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτή την προσφυγή και απέρριψε την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας με την αιτιολογία, μεταξύ άλλων, ότι το προϊόν που απεικονίζεται στο επίμαχο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν μπορεί να θεωρηθεί συστατικό σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

10 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Σκεπτικό

12 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, έναν μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 λόγω εσφαλμένης ερμηνείας της έννοιας «συστατικό σύνθετου προϊόντος». Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο δεν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος και απορρίπτοντας επί της βάσης αυτής την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας.

Επί του παραδεκτού των διευκρινίσεων ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας

13 Για τους σκοπούς της εξέτασης του λόγου ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, με το οποίο κάλεσε τους διαδίκους, πρώτον, να απαντήσουν στο ερώτημα αν, όπως αναφέρεται στο σημείο 50 του δικογράφου της προσφυγής, η αγορά ηλεκτροδίων που χρησιμοποιούνται στους φυσητήρες Hypertherm ήταν «δέσμια αγορά» λόγω του επίμαχου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος και, δεύτερον, να αναφέρουν σε ποιο βαθμό το επίμαχο ηλεκτρόδιο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε φυσητήρες διαφορετικούς από εκείνους της Hypertherm.

14 Απαντώντας στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε τα αποδεικτικά στοιχεία ως παραρτήματα C.13 έως C.18 καθώς και τις διευκρινίσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά που προέκυπταν σχετικώς. Τα παραρτήματα C.13 έως C.17 αποτελούνται από αποσπάσματα καταλόγων και φυλλαδίων, προσβάσιμων μέσω διαδικτύου, που προέρχονται από τρίτες επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν ηλεκτρόδια συμβατά με τους φυσητήρες Hypertherm ή φυσητήρες που είναι συμβατοί με το ηλεκτρόδιο Hypertherm. Το παράρτημα C.18 συνιστά ένορκη δήλωση του διευθυντή του τμήματος διανοητικής ιδιοκτησίας της παρεμβαίνουσας με την οποία πιστοποιείται η συμβατότητα αυτή.

15 Κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα προέβαλε ένσταση απαραδέκτου για τις διευκρινίσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν προς απάντηση στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, για τον λόγο ότι δεν περιλαμβάνονταν στον φάκελο της υπόθεσης ενώπιον του EUIPO.

16 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 85, παράγραφοι 1 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται στο πλαίσιο της πρώτης ανταλλαγής υπομνημάτων, οι δε κύριοι διάδικοι μπορούν επίσης, κατ’ εξαίρεση, να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία πριν από την περάτωση της προφορικής διαδικασίας εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή. Μια τέτοια αιτιολόγηση για την εκπρόθεσμη υποβολή αποδεικτικών στοιχείων μετά την πρώτη ανταλλαγή υπομνημάτων δεν μπορεί, ωστόσο, να απαιτηθεί όταν αυτά υποβάλλονται προς απάντηση σε μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας εντός της προθεσμίας που απαιτείται για την απάντηση αυτή (βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2021, HM κατά Επιτροπής, T-587/16 RENV, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:415, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

17 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι διευκρινίσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία παρασχέθηκαν προς απάντηση στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 13 ανωτέρω.

18 Επομένως, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προς απάντηση στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου είναι παραδεκτά. Ομοίως, στο μέτρο που οι διευκρινίσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά προκύπτουν από τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι διευκρινίσεις αυτές είναι απαράδεκτες.

19 Εξάλλου, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να σχολιάσει κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση τις διευκρινίσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα και, ως εκ τούτου, τηρήθηκε η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (πρβλ. απόφαση της 14ης Μαΐου 1998, Συμβούλιο κατά de Nil και Impens, C-259/96 P, EU:C:1998:224, σκέψη 31).

Επί του βασίμου του μοναδικού λόγου ακυρώσεως

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

20 Δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται ως κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εφόσον είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα.

21 Από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα που εφαρμόζεται ή ενσωματώνεται σε ένα προϊόν το οποίο αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος λογίζεται ότι είναι νέο και έχει ατομικό χαρακτήρα μόνο εάν:

– το συστατικό, αφού ενσωματωθεί στο σύνθετο προϊόν, παραμένει ορατό κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος (άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002), και

– τα ορατά χαρακτηριστικά του συστατικού πληρούν, αυτά καθαυτά, τις προϋποθέσεις ως προς το νεωτερισμό και τον ατομικό χαρακτήρα (άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002).

22 Ως «συνήθης χρήση», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002, νοείται η χρήση από τον τελικό καταναλωτή, εκτός από τις εργασίες συντήρησης, εξυπηρέτησης ή επισκευής.

23 Κατά το άρθρο 3, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ως «προϊόν» νοείται κάθε βιομηχανικό αντικείμενο ή χειροτέχνημα, περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των εξαρτημάτων που προορίζονται για συναρμολόγηση σε ένα σύνθετο προϊόν. Κατά το άρθρο 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 6/2002, ως «σύνθετο προϊόν» νοείται το προϊόν που αποτελείται από πολλά συστατικά δυνάμενα να αντικατασταθούν, επιτρέποντας την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος.

24 Υπό το πρίσμα των προαναφερθεισών ακριβώς διατάξεων πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα αν το επίμαχο ηλεκτρόδιο αποτελεί «συστατικό σύνθετου προϊόντος» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

25 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι, όπως υπογραμμίζουν το EUIPO και η παρεμβαίνουσα, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 αποτελεί εξαίρεση από το καθεστώς προστασίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Ως εξαίρεση, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνεύεται στενά προκειμένου να περιοριστεί ο αποκλεισμός από την προστασία των σχεδίων ή υποδειγμάτων. Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις που επιτρέπουν περιορισμούς στην άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχονται στον δικαιούχο σχεδίων ή υποδειγμάτων δυνάμει του εν λόγω κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά, χωρίς όμως η ερμηνεία αυτή να θίγει την πρακτική αποτελεσματικότητα των προβλεπόμενων περιορισμών και να μη λαμβάνει υπόψη τον επιδιωκόμενο με αυτούς σκοπό (βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2017, Nintendo, C-24/16 και C-25/16, EU:C:2017:724, σκέψη 74 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Εν συνεχεία, ελλείψει ορισμού της έννοιας του «συστατικού σύνθετου προϊόντος» στον κανονισμό 6/2002, ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με το συνηθισμένο νόημά του στην καθημερινή γλώσσα (βλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato, C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο προσδιόρισε το «συστατικό σύνθετου προϊόντος» υπό την έννοια ότι αναφέρεται σε πλείονα συστατικά που προορίζονται για συναρμολόγηση σε ένα σύνθετο βιομηχανικό αντικείμενο ή χειροτέχνημα και τα οποία μπορούν να αντικατασταθούν, επιτρέποντας την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος, ελλείψει των οποίων το σύνθετο προϊόν δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί κανονικά (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato, C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 65).

27 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι το ζήτημα αν ένα προϊόν εμπίπτει στην έννοια του «συστατικού σύνθετου προϊόντος» πρέπει να εκτιμάται κατά περίπτωση, βάσει δέσμης κρίσιμων ενδείξεων.

28 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών, κρίνοντας ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο δεν εμπίπτει στην έννοια αυτή, έλαβε, κατ' ουσίαν, υπόψη μεταξύ άλλων τις ακόλουθες ενδείξεις: πρώτον, τον αναλώσιμο χαρακτήρα του ηλεκτροδίου, δεύτερον, την απουσία αποσυναρμολόγησης και επανασυναρμολόγησης του φυσητήρα κατά την αντικατάσταση του ηλεκτροδίου, τρίτον, το ότι ο φυσητήρας θεωρείται πλήρης χωρίς το ηλεκτρόδιο και, τέταρτον, τον εναλλάξιμο χαρακτήρα του ηλεκτροδίου.

29 Πριν εξεταστούν τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας, πρέπει πρώτα να εξεταστούν τα επιχειρήματα που αφορούν κάθε μία από τις ως άνω ενδείξεις.

Επί του αναλώσιμου χαρακτήρα του ηλεκτροδίου

30 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι ο αναλώσιμος χαρακτήρας του επίμαχου ηλεκτροδίου, αυτός καθεαυτόν, υποδήλωνε ότι ένα συγκεκριμένο ηλεκτρόδιο δεν μπορεί να θεωρηθεί συστατικό ενός συγκεκριμένου φυσητήρα. Καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι το ηλεκτρόδιο έχει αναλώσιμο χαρακτήρα, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι, πρώτον, το ηλεκτρόδιο δεν αποτελούσε διαρκές τμήμα του φυσητήρα και δεν συνδεόταν στενά με αυτόν, σε αντίθεση με τη σκανδάλη ή τη λαβή που αποτελούν βασικά τμήματα του φυσητήρα και, δεύτερον, ότι η διάρκεια ζωής του ηλεκτροδίου ήταν σχετικά σύντομη, ήτοι 2 έως 3 ώρες πραγματικής διάρκειας του τόξου για χειροκίνητη κοπή και 3 έως 5 ώρες για κοπή με μηχανή και, επομένως, έπρεπε να αντικαθίσταται τακτικά από τον τελικό χρήστη.

31 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον στηρίχθηκε σε διάκριση μεταξύ «μη αναλώσιμου» και «αναλώσιμου» συστατικού και καθόσον έκρινε ότι μόνον η πρώτη κατηγορία συστατικών μπορούσε να αποτελέσει συστατικό σύνθετου προϊόντος. Κατά την προσφεύγουσα, η διάκριση αυτή είναι τεχνητή και στερείται κάθε ερείσματος στο δίκαιο της Ένωσης, διότι η λέξη «συστατικό» δεν υποδηλώνει ότι αυτό πρέπει να έχει ιδιαίτερο χαρακτήρα, όπως είναι η διάρκεια.

32 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

33 Επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα λαμβάνοντας υπόψη τον αναλώσιμο χαρακτήρα του ηλεκτροδίου, κατά την εκτίμηση του ζητήματος αν το ηλεκτρόδιο αυτό αποτελεί «συστατικό σύνθετου προϊόντος».

34 Βεβαίως, όπως επισημαίνει η προσφεύγουσα, τα κριτήρια της διάρκειας και της αγοράς ή της τακτικής αντικατάστασης του συστατικού δεν περιλαμβάνονται στο κείμενο του κανονισμού 6/2002.

35 Εντούτοις, ελλείψει ορισμού της έννοιας του «συστατικού σύνθετου προϊόντος» στον εν λόγω κανονισμό, το τμήμα προσφυγών, στις σκέψεις 26 και 27 της προσβαλλόμενης απόφασης, ορθώς στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων κρίσιμων στοιχείων, στην έλλειψη σταθερού και διαρκούς συνδέσμου με το σύνθετο προϊόν καθώς και στην αγορά και τακτική αντικατάσταση του ηλεκτροδίου λόγω της σύντομης διάρκειας ζωής του. Τα κριτήρια αυτά, τα οποία σχετίζονται με τα τυπικά χαρακτηριστικά αναλώσιμου προϊόντος, συνιστούν κρίσιμες ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν για τον προσδιορισμό του συστατικού σύνθετου προϊόντος.

36 Ειδικότερα, από το γράμμα του άρθρου 3, στοιχεία β′ και γ′, του κανονισμού 6/2002, προκύπτει ότι τα συστατικά σύνθετου προϊόντος συνιστούν πλείονα συστατικά που προορίζονται για συναρμολόγηση σε ένα σύνθετο βιομηχανικό αντικείμενο ή χειροτέχνημα και τα οποία μπορούν να αντικατασταθούν, επιτρέποντας την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος (βλ., επίσης, απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato, C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 65). Το επίμαχο ηλεκτρόδιο, ως αναλώσιμο φυσητήρα, είναι σχεδιασμένο ώστε να προστίθεται εύκολα σε αυτόν, να αναλώνεται ή να χρησιμοποιείται σχετικά γρήγορα και να αντικαθίσταται εύκολα από τον τελικό χρήστη, χωρίς η πράξη αυτή να απαιτεί την αποσυναρμολόγηση και επανασυναρμολόγηση του προϊόντος (βλ. σκέψεις 40 επ. επί της απουσίας αποσυναρμολόγησης και επανασυναρμολόγησης κατά την αντικατάσταση του επίμαχου ηλεκτροδίου).

37 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω ιδίως του αναλώσιμου χαρακτήρα του επίμαχου ηλεκτροδίου, ο τελικός χρήστης, ο οποίος το αγοράζει και το αντικαθιστά τακτικά, είναι σε θέση να αντιληφθεί και να εκτιμήσει τα χαρακτηριστικά του, ανεξαρτήτως του ζητήματος εάν το ηλεκτρόδιο παραμένει ορατό αφού τοποθετηθεί εντός του φυσητήρα.

38 Τέλος, επισημαίνεται ότι η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών ως προς το ζήτημα αυτό δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από προηγούμενη απόφαση του EUIPO (υπόθεση R 2337/2012-3), η οποία εκδόθηκε στις 9 Απριλίου 2014 και παρουσιάζει, κατά την προσφεύγουσα, ομοιότητες με την υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, αφενός, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 29 της προσβαλλόμενης απόφασης, το τμήμα προσφυγών εξέτασε την απόφαση που παρέθεσε η προσφεύγουσα και εξήγησε τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι η εν λόγω απόφαση διέφερε από την υπό κρίση υπόθεση. Εξάλλου, υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το EUIPO καλείται να αποφασίζει ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως και δεν δεσμεύεται από προηγούμενες αποφάσεις που εκδόθηκαν σε άλλες υποθέσεις. Επιπλέον, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί, το Γενικό Δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τη σχετική πρακτική του EUIPO [βλ. απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2015, LTJ Diffusion κατά OHMI – Arthur και Aston (ARTHUR & ASTON), T-83/14, EU:T:2015:974, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

39 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι το ηλεκτρόδιο έχει τα χαρακτηριστικά αναλώσιμου συστατικού και ότι η εν λόγω περίσταση αποτελεί ένδειξη κρίσιμη για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως συστατικό σύνθετου προϊόντος.

Επί της απουσίας αποσυναρμολόγησης και επανασυναρμολόγησης κατά την αντικατάσταση του ηλεκτροδίου

40 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, κατά την αντικατάσταση ή την αλλαγή ηλεκτροδίου, ο φυσητήρας και το σύστημα κοπής δεν αποσυναρμολογούνταν ούτε επανασυναρμολογούνταν, όπως απαιτεί ο ορισμός του άρθρου 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 6/2002. Αντιθέτως, κατά την άποψή του, το ηλεκτρόδιο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί συγχρόνως με τον φυσητήρα, να τοποθετηθεί στο μπροστινό μέρος του και, ενδεχομένως, να αφαιρεθεί εκ νέου.

41 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομικά και πραγματικά σφάλματα καθόσον στηρίχθηκε στο σκεπτικό ότι, κατά την αντικατάσταση ηλεκτροδίου, ο φυσητήρας και το σύστημα κοπής δεν αποσυναρμολογούνται και επανασυναρμολογούνται.

42 Πρώτον, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, από κανένα στοιχείο του γράμματος του κανονισμού 6/2002 δεν προκύπτει ότι το σύνθετο προϊόν απαιτείται να αποσυναρμολογηθεί πλήρως προκειμένου ένα προϊόν να θεωρηθεί ως «συστατικό» του σύνθετου προϊόντος. Το άρθρο 3, στοιχείο γ′, του εν λόγω κανονισμού αφορά μόνον τη δυνατότητα αντικατάστασης ενός συστατικού επιτρέποντας την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του σύνθετου προϊόντος χωρίς να είναι αναγκαία η πρόκληση βλάβης ή η καταστροφή του.

43 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αντικατάσταση του ηλεκτροδίου αποτελεί πράξη που περιλαμβάνει αποσυναρμολόγηση και επανασυναρμολόγηση του φυσητήρα. Κατά το αιτούν δικαστήριο, ο χρήστης, προκειμένου να αντικαταστήσει το ηλεκτρόδιο, πρέπει να αφαιρέσει διάφορα στοιχεία από τον φυσητήρα, ήτοι την καλύπτρα, το πώμα και το ακροφύσιο, να τα απομακρύνει από αυτόν και, μετά την εγκατάσταση του νέου ηλεκτροδίου, να τα τοποθετήσει εκ νέου.

44 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

45 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο φυσητήρας και το σύστημα κοπής δεν αποσυναρμολογούνταν ούτε επανασυναρμολογούνταν κατά την αντικατάσταση του ηλεκτροδίου. Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 23 και 26 ανωτέρω, το ζήτημα αν η αντικατάσταση ενός προϊόντος απαιτεί την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση σύνθετου προϊόντος αποτελεί κρίσιμο παράγοντα ο οποίος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να καθοριστεί αν ένα τέτοιο προϊόν αποτελεί συστατικό του.

46 Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι η αναφορά στην «αποσυναρμολόγηση» και στην «επανασυναρμολόγηση» του προϊόντος περιλαμβάνεται στον ορισμό του «σύνθετου προϊόντος» του άρθρου 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού 6/2002, το οποίο ορίζεται ως το «προϊόν που αποτελείται από πολλά συστατικά που μπορούν να αντικατασταθούν κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος». Ο ορισμός του «συστατικού σύνθετου προϊόντος» στην απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato (C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 65), επαναλαμβάνει την ίδια διατύπωση (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω). Συνεπώς, η συνεκτίμηση της «αποσυναρμολόγησης» και της «επανασυναρμολόγησης» στηρίζεται στον κανονισμό 6/2002 και στη νομολογία του Δικαστηρίου.

47 Επομένως, ένα προϊόν το οποίο, κατά την αντικατάστασή του, δεν απαιτεί την αποσυναρμολόγηση και την επανασυναρμολόγηση του προϊόντος στο οποίο είναι ενσωματωμένο και το οποίο έχει σχεδιαστεί ειδικά για να αντικαθίσταται τακτικά και με απλό τρόπο από τους τελικούς χρήστες είναι λιγότερο πιθανό να αποτελεί συστατικό ενός σύνθετου προϊόντος σε σχέση με ένα προϊόν το οποίο, όπως υποστηρίζει το EUIPO, συνήθως αντικαθίσταται από επαγγελματίες που έχουν εξειδικευμένες γνώσεις για την αντικατάστασή του.

48 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η αντικατάσταση του ηλεκτροδίου αποτελεί πράξη που περιλαμβάνει αποσυναρμολόγηση και επανασυναρμολόγηση των φυσητήρων πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε, στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι, κατά την αντικατάσταση του ηλεκτροδίου, το σύστημα κοπής και ο φυσητήρας δεν είχαν αποσυναρμολογηθεί ούτε επανασυναρμολογηθεί. Ακόμη και αν η καλύπτρα, το πώμα και το ακροφύσιο πρέπει να απομακρυνθούν και να τοποθετηθούν εκ νέου μετά την αντικατάσταση του ηλεκτροδίου, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, τούτο αποτελεί απλή ενέργεια για τον τελικό χρήστη, όπως εξήγησε η παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, μια τέτοια ενέργεια δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «αποσυναρμολόγηση» και «επανασυναρμολόγηση» του φυσητήρα κατά την έννοια του κανονισμού 6/2002.

49 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό ή πραγματικό σφάλμα κρίνοντας ότι, κατά την αντικατάσταση των ηλεκτροδίων, το σύστημα κοπής και ο φυσητήρας δεν είχαν αποσυναρμολογηθεί ή επανασυναρμολογηθεί και ότι το γεγονός αυτό συνιστούσε ένδειξη κρίσιμη για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως συστατικό σύνθετου προϊόντος.

Επί της κρίσης ότι ο φυσητήρας θεωρείται πλήρης χωρίς το ηλεκτρόδιο

50 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 29 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι ο φυσητήρας μπορούσε να θεωρηθεί πλήρες προϊόν και όχι κατεστραμμένο, χωρίς το ηλεκτρόδιο. Στη σκέψη 30 της προσβαλλόμενης απόφασης, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι ο φυσητήρας μπορούσε να διατεθεί στην αγορά χωρίς το ηλεκτρόδιο και ότι το εν λόγω ηλεκτρόδιο αποτελούσε συνήθως αντικείμενο διαφήμισης και πώλησης ανεξάρτητα από τον φυσητήρα.

51 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον έκρινε ότι το επίμαχο σύνθετο προϊόν, ήτοι ένας φυσητήρας ή ένα σύστημα κοπής με πλάσμα, αποτελεί πλήρες προϊόν χωρίς το ηλεκτρόδιο και καθόσον συνήγαγε, ως εκ τούτου, ότι το ηλεκτρόδιο δεν αποτελεί συστατικό του σύνθετου προϊόντος.

52 Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, προκειμένου να καθοριστεί αν ένα προϊόν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνθετο προϊόν στην κατάσταση κατά την οποία μπορεί να επιτελέσει τη λειτουργία για την οποία προορίζεται. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, το επίμαχο σύνθετο προϊόν δεν μπορεί να είναι πλήρες χωρίς το ηλεκτρόδιο, στο μέτρο που δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς αυτό, εν προκειμένω να κόψει ή να λειάνει το μέταλλο. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το ζήτημα αν το σύνθετο προϊόν καταστρέφεται χωρίς το επίμαχο συστατικό δεν είναι κρίσιμο προκειμένου να καθοριστεί αν το στοιχείο αυτό εμπίπτει στην έννοια του «συστατικού σύνθετου προϊόντος», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

53 Δεύτερον, κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι ο φυσητήρας διατίθεται στο εμπόριο χωρίς το ηλεκτρόδιο ή ότι το ηλεκτρόδιο διατίθεται στο εμπόριο χωρίς τον φυσητήρα δεν είναι κρίσιμο προκειμένου να καθοριστεί αν το επίμαχο ηλεκτρόδιο αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

54 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

55 Πρώτον, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η πληρότητα του προϊόντος αποτελεί κρίσιμη ένδειξη για την εκτίμηση της έννοιας του «συστατικού σύνθετου προϊόντος», κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στο τμήμα προσφυγών ότι περιέλαβε το στοιχείο αυτό στην εκτίμησή του.

56 Συγκεκριμένα, κατά την αγορά φυσητήρα χωρίς ηλεκτρόδια ή όταν το ηλεκτρόδιο αφαιρείται από τον φυσητήρα, ο τελικός χρήστης δεν θα αντιληφθεί τον φυσητήρα ως κατεστραμμένο ή ελλιπή. Αντιθέτως, χωρίς τα συστατικά του, ένα σύνθετο προϊόν δεν θα εκλαμβάνεται, κατ' αρχήν, από τον τελικό καταναλωτή ως πλήρες προϊόν δυνάμενο να αποτελέσει αντικείμενο κανονικής χρήσης (πρβλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato, C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 65) ή ως προϊόν σε καλή κατάσταση.

57 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίμαχο σύνθετο προϊόν δεν μπορεί να είναι πλήρες χωρίς το ηλεκτρόδιο, στο μέτρο που το σύνθετο προϊόν δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς αυτό, είναι αληθές ότι ο φυσητήρας και το σύστημα κοπής με πλάσμα δεν μπορούν να επιτελέσουν τη λειτουργία τους, ήτοι την κοπή ή τη λείανση του μετάλλου, χωρίς την τοποθέτηση του ηλεκτροδίου. Ωστόσο, τούτο δεν συνεπάγεται, αυτό καθαυτό, ότι το ηλεκτρόδιο πρέπει να θεωρείται ως συστατικό σύνθετου προϊόντος.

58 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο ορισμός «συστατικό σύνθετου προϊόντος» στην απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Acacia και D'Amato (C-397/16 και C-435/16, EU:C:2017:992, σκέψη 65), και ιδίως η διευκρίνιση «ελλείψει των οποίων το σύνθετο προϊόν δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί κανονικά» (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν ένα προϊόν δεν μπορεί να επιτελέσει τη λειτουργία για την οποία προορίζεται χωρίς άλλο προϊόν, το τελευταίο πρέπει να θεωρείται σε κάθε περίπτωση ως συστατικό του πρώτου προϊόντος. Συγκεκριμένα, μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν τόσο ευρεία ώστε μεγάλος αριθμός διακριτών μεταξύ τους προϊόντων που έχουν ιδίως αναλώσιμο χαρακτήρα και χωρίς τα οποία τα σύνθετα προϊόντα δεν μπορούν να επιτελέσουν τη λειτουργία για την οποία προορίζονται, να θεωρηθούν λανθασμένα ως συστατικά των σύνθετων προϊόντων. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο εν λόγω ορισμός, ο οποίος διατυπώνεται στο πλαίσιο του άρθρου 110, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, δεν αποσκοπεί στο να προσδιορίσει, με εξαντλητική απαρίθμηση, όσα προϊόντα δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της έννοιας του «συστατικού σύνθετου προϊόντος» κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

59 Δεύτερον, πρέπει να γίνει δεκτό, όπως υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο φυσητήρας μπορούσε να διατεθεί στην αγορά χωρίς το ηλεκτρόδιο και ότι το ηλεκτρόδιο αποτελούσε συνήθως αντικείμενο διαφήμισης και πώλησης χωριστά από τον φυσητήρα ως κρίσιμη ένδειξη προκειμένου να καθοριστεί αν το επίμαχο ηλεκτρόδιο αποτελούσε συστατικό σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

60 Όσον αφορά το γεγονός ότι ο φυσητήρας διατίθεται στην αγορά χωρίς το ηλεκτρόδιο, είναι αληθές ότι κάθε παραγωγός παραμένει ελεύθερος να εμπορεύεται το σύνθετο προϊόν με τα συστατικά του ή να τα πωλεί χωριστά. Όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, η εν λόγω εμπορική απόφαση δεν πρέπει να θεωρηθεί στοιχείο αποφασιστικής σημασίας προκειμένου να εκτιμηθεί αν ένα προϊόν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος.

61 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι είναι ασυνήθιστο η αγορά ενός σύνθετου προϊόντος να μην περιλαμβάνει τα πραγματικά συστατικά του. Εν προκειμένω όμως, όπως προκύπτει από τη δικογραφία (παραρτήματα C.8 έως C.11), ο επίμαχος φυσητήρας πωλείται είτε μαζί είτε χωρίς τα επίμαχα ηλεκτρόδια.

62 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό ή πραγματικό σφάλμα κρίνοντας ότι το επίμαχο σύνθετο προϊόν, ήτοι ένας φυσητήρας ή ένα σύστημα κοπής με πλάσμα, αποτελούσε πλήρες προϊόν χωρίς το ηλεκτρόδιο και ότι το συμπέρασμα αυτό συνιστούσε ένδειξη κρίσιμη για να συναχθεί ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως συστατικό σύνθετου προϊόντος.

Επί του εναλλάξιμου χαρακτήρα του ηλεκτροδίου

63 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 28 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι χρησιμοποιούνταν διαφορετικά ηλεκτρόδια με τον ίδιο φυσητήρα για διάφορες εργασίες, όπως τα ηλεκτρόδια που χρησιμοποιούνται για την κοπή με σύρμα και εκείνα που χρησιμοποιούνται για την κοπή ακριβείας ή τη λείανση, και ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από διαφορετικά είδη φυσητήρων, προσαρμοσμένων σε διαφορετικά συστήματα κοπής. Το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στον εναλλάξιμο χαρακτήρα του ηλεκτροδίου, μεταξύ άλλων κρίσιμων στοιχείων, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος.

64 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το τμήμα προσφυγών, το γεγονός ότι διαφορετικά ηλεκτρόδια μπορούν να χρησιμοποιούνται από τον ίδιο φυσητήρα και ότι διαφορετικοί φυσητήρες μπορούν να χρησιμοποιούν το ίδιο ηλεκτρόδιο δεν είναι κρίσιμο προκειμένου να καθοριστεί αν το ηλεκτρόδιο αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος.

65 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

66 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι ο τελικός χρήστης μπορεί να χρησιμοποιεί το επίμαχο ηλεκτρόδιο με διαφορετικούς φυσητήρες. Όπως υπογράμμισε η παρεμβαίνουσα απαντώντας στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 13 ανωτέρω, το επίμαχο ηλεκτρόδιο μπορεί να χρησιμοποιηθεί με φυσητήρες προερχόμενους από άλλες επιχειρήσεις πέραν της παρεμβαίνουσας.

67 Δεν αμφισβητείται επίσης ότι ο φυσητήρας της παρεμβαίνουσας μπορεί να χρησιμοποιηθεί με διαφορετικά ηλεκτρόδια. Όπως υπογράμμισε η παρεμβαίνουσα απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ηλεκτρόδια που προέρχονται από άλλες επιχειρήσεις είναι συμβατά με τους φυσητήρες της.

68 Βεβαίως, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, από το γεγονός και μόνον ότι ένα προϊόν μπορεί να αντικατασταθεί από άλλο μη πανομοιότυπο προϊόν και να χρησιμοποιηθεί σε διαφορετικά σύνθετα προϊόντα δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι το προϊόν αυτό είναι χωριστό προϊόν που δεν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος.

69 Εντούτοις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα λαμβάνοντας υπόψη τον εναλλάξιμο χαρακτήρα του ηλεκτροδίου προκειμένου να ολοκληρώσει την ανάλυσή του. Ειδικότερα, προϊόν το οποίο δεν μπορεί να αντικατασταθεί από άλλο μη πανομοιότυπο προϊόν ή να χρησιμοποιηθεί σε διαφορετικά σύνθετα προϊόντα μπορεί, καταρχήν, να συνδέεται κατά τρόπο διαρκή με το σύνθετο προϊόν και να προσαρμόζεται σε αυτό, αποτελώντας με τον τρόπο αυτό συστατικό του τελευταίου.

70 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό ή πραγματικό σφάλμα λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο μπορούσε να αντικατασταθεί από διαφορετικό ηλεκτρόδιο και να χρησιμοποιηθεί από διαφορετικά είδη φυσητήρων, προκειμένου να κρίνει ότι το εν λόγω ηλεκτρόδιο δεν αποτελούσε συστατικό σύνθετου προϊόντος, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

Επί του σκοπού του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002

71 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τον πραγματικό σκοπό του περιορισμού της προστασίας του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 για τα μη ορατά συστατικά σύνθετων προϊόντων. Κατά την προσφεύγουσα, η προστασία των αναλώσιμων συστατικών που δεν είναι ορατά κατά τη συνήθη χρήση του προϊόντος και ουδόλως συμβάλλουν στη γενική εμφάνιση του σύνθετου προϊόντος συνεπάγεται ανεπιθύμητο περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά των συστατικών των σύνθετων προϊόντων, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία αφορά δέσμια αγορά ανταλλακτικών.

72 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

73 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι δεν απαιτείται από το τμήμα προσφυγών να προβεί σε ανάλυση των ενδεχόμενων ανεπιθύμητων συνεπειών ως προς τον τομέα του ανταγωνισμού στις επίμαχες αγορές προκειμένου να κρίνει αν ένα προϊόν αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

74 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προστασία του ανταγωνισμού στις αγορές των ανταλλακτικών δικαιολογούσε τον αποκλεισμό ορισμένων μη ορατών συστατικών σύνθετων προϊόντων από την προστασία σχεδίων ή υποδειγμάτων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002, τούτο δεν σημαίνει ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να αποτελεί μέρος της ανάλυσης του τμήματος προσφυγών ως προς το τι αποτελεί συστατικό σύνθετου προϊόντος. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελές.

75 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό της ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορά δέσμια αγορά ανταλλακτικών λόγω του αμφισβητούμενου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος. Ερωτηθείσα συναφώς από το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο του μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 13 ανωτέρω, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να επαναλάβει ότι το επίμαχο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα εμπόδιζε τους κατασκευαστές να διαθέτουν στο εμπόριο ηλεκτρόδια συμβατά με τους φυσητήρες της παρεμβαίνουσας, χωρίς να παράσχει περαιτέρω διευκρινίσεις.

76 Συναφώς, προκύπτει, αντιθέτως, όπως υπογράμμισε η παρεμβαίνουσα απαντώντας στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ο φυσητήρας της παρεμβαίνουσας μπορεί να χρησιμοποιηθεί με άλλα ηλεκτρόδια, τα οποία έχουν ενδεχομένως διαφορετική εμφάνιση και διαφορετικές τεχνικές προδιαγραφές από εκείνες του ηλεκτροδίου του οποίου προσβάλλεται εν προκειμένω το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα, χωρίς να το θίγουν.

77 Ως εκ τούτου, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με τον σκοπό του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002 πρέπει να απορριφθεί.

78 Επομένως, στηριζόμενο σε δέσμη κρίσιμων ενδείξεων, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε νομικό ή πραγματικό σφάλμα καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο ηλεκτρόδιο αποτελούσε διακριτό προϊόν και όχι συστατικό σύνθετου προϊόντος κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 6/2002.

79 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθούν τόσο ο λόγος ακυρώσεως όσο και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

80 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

81 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

82 Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Συναφώς, αρκεί να σημειωθεί ότι, δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση απορρίπτει την προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης απόφασης, το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως αυτής εξακολουθεί να διέπει τα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του EUIPO [πρβλ. απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2017, Aldi κατά EUIPO – Sky (SKYLITe), T-736/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:729, σκέψη 131].

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η B&Bartoni spol. s r.o. καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Van der Woude De Baere Steinfatt

Kecsmár Kingston

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 2023.

(υπογραφές)